

Revolutionen i Østen.

af Knud Korst.

II.

Den revolutionære Kraft.

I den industrielle Udvikling i Østen maa Grunden søges til den sluttede Kraft, hvormed de asiatiske Folkelag nu optræder overfor Europaerne i alle Forhold, den Kraft, der gør, at disse Folkelag nu har faaet Evne til at være sig selv nok paa afgørende økonomiske Omraader, saaledes at de med Virkning kan gøre Forbindelsen med Europa mindre og mindre. Den industrielle Udvikling har givet de indfødte Forretningsfolk og Intellektuelle Rigdomme og Selvtilid, og den har skabt en Industriarbejderklasse, presset tæt sammen i Fabrikker og Byer — en Klasse, der er helt anderledes tilbøjelig til at nære trodsige revolutionære Tanker end en spredt Bondebefolkning. Fagforeningsbevægelsen gaar fremad med rivende Fart i Østen, og de elendige Vilkaar, der bydes Industriarbejderne, resulterer i hyppige Strejker og Stridigheder. Denne spændte Atmosfære er det Nationalisternes udnyttelse; de vender i første Omgang Proletariatets Harme mod de Hvide, søger at knytte de farvede Arbejderes Interesser til sig ved overst paa deres Programmer at sætte Krav om Forbedringer i Industriarbejderens Kaar; paa denne Maade har de ogsaa indtil videre formaaret at vinde de europæiske Arbejderpartier for deres Sag, til stor Forargelse for Europas Imperialister.

Den socialrevolutionære Bevægelse har i de allersidste Aar vundet den afgørende Sejr baade i Kina og Indien, om end ad forskellige Veje. I 1925 kom det første alvorlige Udbud i Kina i Form af en stor Strejkebevægelse i Shanghai og i Form af en almindelig Boykott af fremmede Varer, et af de allerfarligste Vaaben. Denne Boykott var først rettet baade mod engelske og japanske Varer, senere udelukkende mod de engelske, et Forhold, som har medført en katastrofal Nedgang i de engelsk-kinesiske Handelselskabers Omsetning. Hertil kommer de mi-

litære Magtmidler, som de socialrevolutionære havde tilvejebragt. Resultatet er, at hele Sydchina i Dag har sluttet sig til det af de Revolutionære organiserede Fremstød mod de Fremmede.

Det militære Opbud, som Magterne har sendt i Marken mod denne Bevægelse, og som i Realiteten indskrænker sig til et Forsvar for Fremmedkvarteret i Shanghai, kan ikke være andet end en tom Demonstration. Englænderne ved selvfølgelig godt, at en Krigsmaskine ikke formaar at gengive dem det, de har tabt i Handel og Skibsfart; de er mere interesseret i frit at kunne handle med Kineserne end i at føre Krig med dem; de vil sikkert ogsaa gerne opgive deres særlige Rettigheder i Kina (de særlige Domstole, Bystyret i de koncessionerede Omraader etc.), hvis dette kan sikre dem fri Handel.

Derimod frygter de sikkert, at Kina i handelspolitisk Henseende skal følge samme merkantilistiske Linje som Rusland, og at den ny kinesiske Statsmagt i det hele taget skal blande sig i økonomiske Afærer — maaske endogsaa ligefrem blive bygget op efter Sovjet-Mønster. Derfor vilde England sikkert foretrække at støtte Nordkinas Diktator Chang-Tso-Lin, Fascisten, de Socialrevolutionæres afgjorte Modstander, hvis ikke hans Stjerne var i hastig Dalen. Europa har kun at gøre gode Miner til slet Spil. Det tilsyneladende Samarbejde mellem Alverdens Magter om Shanghai's Forsvar er i Virkeligheden intet værd, fordi i hvert Fald Japan i økonomisk Henseende har affundet sig med den ny kinesiske Statsmagt. Denne Magt véd paa sin Side ogsaa, at den ikke paa en Gang kan gaa mod alle Stormagter, alene fordi Kina i Øjeblikket ikke er indstillet paa at fremstille alle de Industrivarer, det skal bruge, det har heller ikke de fornødne Skibe til at fragte alle de Varer, der skal fragtes.

Men her ligger en Opgave, som

Japan gerne vil og i stor Udstrækning ogsaa kan løse; dette, at faa en Fortrinsstilling paa det kinesiske Marked, vil naturligvis give japansk Næringsliv et saa mægtigt Opsving, at det kan betale sig for Japan at gøre de mest vidtgaaende Indrømmelser for at faa Adgang dertil. Allerede under Boykotten af fremmede Varer fik Japan hurtigt en Ordning, og det vil sikkert ogsaa andre Begunstigelser i Fremtiden. Allerede i det sidste Aarti er Japan rykket mere og mere ind paa det kinesiske Marked; for Krigen var Japans Andel i Kinas Udenrigshandel 17 pCt., nu mindst 25 pCt.; ogsaa U. S. A.s Andel er steget (fra 9 pCt. til 16 pCt.); til Gengæld er Englands Andel gaaet ned fra 42 pCt. til 32 pCt. En tilsvarende Tendens gør sig gældende for Skibsfartens Vedkommende.

Ogsaa i Indien er det den moderne Storindustri, der har givet den nationalistiske Bevægelse dens Salt og Kraft. Jo større den indiske Industri er blevet, med desto større Styrke har Nationalisterne kunnet fremsætte deres Krav overfor den britiske Regering. Gennem lange Tider kom disse Krav til — paa det økonomiske Omraade — at gaa ud paa, at Indien skulde have Ret til at lægge Indførselstold paa britiske Produkter, navnlig paa Bomuldsvarer; de engelske Fabrikanter var naturligvis interesseret i frit at kunne føre deres Varer ind paa det vældige indiske Marked, der for dem betyder saa uuaadelig meget; og gennem lange Tider rettede de engelske Underhus sig ganske efter de engelske Fabrikanters Ønsker. Men i 1926 vandt de indiske Fabrikanter en afgjort Sejr over deres engelske Konkurrenter; der blev paalagt indførte Bomuldsvarer en Told paa 11 pCt. af Værdien, for andre Varer endnu mere. En af Grundene til denne Sejr var utvivlsomt den Boykottning overfor engelske Varer, som Inderne havde paabegyndt, en Boykottning, som i det væsentlige kunde gennemføres, idet Forbrugerne enten kunde faa Varer af indisk Oprindelse eller — da dette var utilstrækkeligt til det store Markeds Forsyning — af japansk og amerikansk Oprindelse. Englænderne maatte gaa med til det almindelige Toldpaalæg for ikke ligefrem at være daarligere stillet end deres Konkurrenter. Langsomt løses saaledes Indiens Forbindelse med Imperiet, og Kenderne af indiske Forhold er overbevist om, at det ikke vil være mange Aar, før Indien indtager samme uafhængige Stilling i det britiske Folkeforbund, Imperiet, som Kanada og Australien, ja, at det maaske endogsaa leser sig helt, som i sin Tid U. S. A. gjorde det som Følge af Englands Fejlgreb.

Til Belysning af den industrielle Udvikling i Østen skal her til Slut nævnes nogle Taleksempler fra den seneste Periode: Den samlede Kapital, der er anbragt i japanske Bomulds-spindlerier, udgjorde 1911 62 Mill. Yen (a 1 Kr. 86), i 1922 196 Mill.; Antallet af Spindler steg samtidig fra 1,9 Mill. til 4,2 Mill. Stkr., og Værdien af Væverierne Produktion gik op fra 337 Mill. Yen til 1475 Mill. Yen, hvilket er en mægtig Stigning, selv naar man tager Hensyn til den samtidige Nedgang i Pengenes Købekraft. Ogsaa en saa vigtig Industri som Skibbygning er undergaaet en rivende Udvikling: Antallet af store Skibsværfter i Japan gik op fra 6 til 27 (i 1918 fandtes der endogsaa 51), og Antallet af Jernværker steg fra 22 til 170; i 1919 fandtes der endogsaa over 300 saadanne Værker, men en Mængde af disse Gullaschforetagender maatte senere likvidere.

Hvad Indien angaar skal nævnes, at Produktionen af Bomuldsvarer steg fra 1164 Mill. yards for Krigen til 1700 Mill. i 1923, medens Importen af fremmede Bomuldsvarer gik ned fra 3159 Mill. yards til 1467 i samme Tidrum, og denne Nedgang rammer særlig den britiske Eksportindustri, thi medens for Krigen 97 pCt. af Importen kom fra England, kom i 1923 kun 89 pCt. fra dette Land; til Gengæld var Japan og Amerika steget i Betydning. Tilsvarende

Eksempler kunde nævnes for adskillige andre Industriers Vedkommende. Fra Kina foreligger ingen omfattende Statistik, men man véd, at der i en Mængde kinesiske Byer, og navnlig i Shanghai, er opstaaet mægtige Fabrikker: Bomulds-væverier og -spindlerier, Cigaretfabrikker m. m.

Ogsaa i Sofarten er de asiatiske Folkelag begyndt at gøre sig uafhængige af den for dem saa kostbare og farlige europæiske Assistanse. Det er her tilstrækkeligt at notere, at Japan nu er Verdens tredjestørste Sofartsnation og derfor ikke alene er i Stand til at besørge Skibsfarten for sig selv, men ogsaa for Kina, Indien og maaske endnu større Omraader i Orienten, muligvis ogsaa for andre Verdensdele.

Partifælle! Hardu spurgt din Nabo og din Arbejdskammerat, om han holder „Føroya Social-Demokrat“? Gør han det ikke, bør du opfordre ham dertil. Benyt ovenstaaende Bestillingsseddel!

Givdi út af socialdemokratiskum feløgum.

Bladstjórn:

M. S. Viðstein (ábyrgdarmaður) og Anton Nielsen (bráfengis).

Prentað i prentsmiðju „Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

Vort Telefonnummer

143.

Klipfiskemarkedet.

Telegram til Amtet fra Udenrigsministeriet.

10-6-27.

Lissabon:

Siden 22. Maj:
Tilførsel (Tons) af skotsk
Klipfisk . . . . . 25.
tyisk Klipfisk . . . . . 36.
fransk Lavée . . . . . 45.
Beholdninger (Tons) af
norsk Klipfisk . . . . . 12.
skotsk . . . . . 15.
tyisk . . . . . 36.
fransk Lavée . . . . . 37.
Priser (Esc. pr. 60 kg) for
tyisk Klipfisk 58—25 noteret.
norsk . . . . . 210 a 240.
skotsk . . . . . 190 a 210.
(Fr. pr. 100 kg)
for fransk Lavée 412 a 455.
Markedet livligt.

Oporto:

Tilførsel (Tons) af norsk
Klipfisk . . . . . 182.
nouveaundansk Klipfisk . . . . . 165.
tyisk . . . . . 62.
fransk Lavée . . . . . 58.
Prisen uforandret.

14-6-27.

Barcelona:

Tilførsel (Tons) af islandsk
Klipfisk . . . . . 786.
Beholdninger (Tons) af
alle Klipfisksorter . . . . . 1700.
Priser (Plas. pr. 40 kg)
for 1. Kls Klipfisk . . . 58—54.
15-6-27.

Bilbao:

Tilførsel (Tons) af dansk
(fersk) Klipfisk . . . . . 20.
islandsk . . . . . 300.
norsk . . . . . 152.
engelsk . . . . . 100.
Beholdningen (Tons) af
islandsk Klipfisk . . . 1825.
norsk . . . . . 75.
Priser (Plas. pr. 50 kg)
for dansk (fersk)
Klipfisk . . . . . 70.
islandsk Klipfisk, ny
Produktion . . . . . 68.
gammel Produktion . . . . . 43.
norsk Klipfisk . . . . . 73.
engelsk . . . . . 53.
Markedet svagt med nedgaaende Tendens.

16-6-27.

Oporto:

Tilførsel (Tons) af dansk-
islandsk Klipfisk . . . . . 74.
norsk . . . . . 134.
nouveaundansk . . . . . 175.
tyisk . . . . . 60.
fransk Lavée . . . . . 85.
Priser uforandret.

Kærlighed tilgiver alt.

(Sluttet.)

Hun siger, at det vil faa ham til at komme hurtigere. Men kom med mig ind, saa skal jeg vise Dig, hvor Du kan læse alting om ham. Mor skriver om ham hver Aften, naar jeg er i Seng, men jeg kan ikke læse det endnu.

Hun tog hans Haand; han havde gjort sig Modstand, men gik ligesom i Drømme ind i Huset, hvor han blev en Times Tid.

Da han kom ud igen, var han et andet Menneske. Hans Øjne var fulde af Taarer, men i hans Ansigt lyste en fast Beslutning. Lys. Og Barnet laa i hans Arme og blev trykket Gang paa Gang til hans Bryst.

Saa satte han hende ned og gik sin Vej. Næsten glad i sit Sind begav han sig tilbage til Fænglet, til den Trældom, han havde vovet saa meget for at slippe fra, og der overgav han sig til Vogternes store Forbavelse ydmygt i deres Hænder.

Da Mary Grafton vendte tilbage, fandt hun et Brev med en velkendt Haandskrift, og det fortalte hende, hvad der var foregaaet i hendes Fraværelse.

Jeg troede, at Du var færdig med mig for bestandig — lod det. — Og selv om det havde været Tilfældet, kunde jeg ikke have beklaget mig. I

den Tro havde jeg hele Verden og folte mig mere som et vildt Dyr end som et Menneske. Men vort Barn — det Barn, som Du har hørt at elske mig og bede for mig — gav mig din Dagbog, og nu véd jeg alt. Jeg véd om den store Kærlighed. Du stadig nærer til mig, og at Du er flyttet hertil for at vente paa min Loslæelse. Himlen velsigne Dig for det og give mig Kraft til at blive din Kærlighed værd. Jeg tør ikke vente paa Tilbagekomst, for at jeg ikke skal vakle i min Beslutning, men jeg gaar min Vej for at gøre, hvad jeg tror vil behage Dig mest, hvor haardt det end er for mig. Jeg gaar tilbage for at bære min Straf til Tiden for Frigivelse kommer. Bedre det — for din Skyld — end at blive jaget gennem Lan-

det som den desperate Forbryder, alle anser mig for at være. — Der stod meget mere — men dette var Hovedindholdet, og længe sad hans Kone bojet over det med en Blanding af Taknemmelighed og Angst. Men hertil kom nu ogsaa Haab — Haab for Fremtiden.

Næste Morgen var hun tidlig oppe og opsøgte Pastor Hendy, idet hun denne Gang tog lille Molly med sig. Uden at sige noget lagde hun Brevet i hans Hænder. Han læste det og forstod.

Guds Velsignelse har i Sandhed hvilet over Deres store Kærlighed og Taalmodighed, sagde han. Jeg vil straks gaa hen til Fængslet med dette Brev og tale med Direktøren.

Saaledes gik det til, at Crafton ikke blev straffet for sin Flugt.

Og hans Opførsel var senere saa mønsterværdig, at han blev løsladt en Tid for hans fulde Straf var udløbet. Det er unødvendigt at sige, at han fandt sin Kone og Datter ventende paa sig, og sammen drog de ud til et nyt Liv hinsides Havet.

Nogle Aar efter fik Hendy et Brev fra Mary Crafton, slet ikke det første, han havde faaet, men denne Gang indeholdt det Penge. Her er et Uddrag af det:

— Simeon vil, at jeg skal sende indlagte med Bon om, at De skal give det til Hospitalet, som reddede mig for min Mand og mit Barn og gjorde, at De blev vor Ven. Han mener, at vor Lykke skrives sig herfra, og det er vort Haab, at vi paa denne Maade maaske kan hjælpe andre som har Sorg og Modgang, som vi havde det den Gang.